Агро ЕКО
www.agroecology.in.ua
Науково-виробниче видання
31 липня 2016 р., №07(266)

Актуально

На жнивах цінуємо кожну хвилину

Станом на 30 липня, у нашому господарстві вже зібрані ранні зернові культури на площі понад 2000 га. Це – пшениця озима, ячмінь, гречка, овес, еспарцет на насіння.

Фото Артура Кужілка (2 шт)

У нинішньому році ми, як і завжди, із вагомим урожаєм екологічно чистого збіжжя. І це – незважаючи на труднощі, з якими аграрії зіткнулися минулого посушливого року під час сівби озимини. Так, за даними Департаменту агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації, в області нинішнього року ранні зернові й зернобобові збиратимуть на площі, що на 52 тис. га менше, ніж торік. Адже через посуху 25 тис. га не змогли засіяти озимими взагалі, а 27 тис. га довелося пересівати іншими культурами. У нас же, завдяки саме органічним технологіям, озимина зійшла на всіх, відведених під неї, площах, і пересівати не довелося жодного гектару.

Косити пшеницю цього року ми почали 7 липня. Це дещо пізніше, ніж у кілька попередніх років. На дату початку жнив вплинули погодні умови, але це цілком відповідає середнім строкам у нашому регіоні. Швидше, у минулі роки зерно достигало на кілька тижнів раніше, ніж зазвичай. Почали ми збирання врожаю роздільним методом, тож скошену у валки пшеницю почали молотити за кілька днів, і перше зерно в комори засипали 11 липня. Зараз ми вже завершуємо збирання цієї культури. Частково зібрали вже зерно гречки. Обмолотили еспарцет на насіння. Наближається до завершення жнивування й на полях, засіяних ячменем. Використовуємо як роздільне збирання, так і пряме комбайнування.

Одночасно на жнивах у нашому підприємстві працюють вісім комбайнів. Косити зернові за допомогою жаток починаємо з 7-ї години ранку, дещо пізніше на поля виходять комбайни. Закінчується щоденна робота на жнивах пізно ввечері, а то й уночі, коли роса зволожує зерно й солому.

Щоб не втрачати ні хвилини, вже традиційно організували харчування механізаторів просто на полі. Возимо сюди обіди й вечері. Вчасно забезпечують жнивварів смачними стравами колективи Михайликівської й Ставківської їдалень.

Усі, причетні до жнив, трудяться добросовісно, із розумінням важливості якісного й швидкого виконання поставлених завдань. Це – механізатори Василь Нечитайло, Андрій Сухоручко, Сергій Шаповал, Віталій Санін, Віктор Королев'ят, Сергій Аглотков, водії Василь Гарячун, Олександр Гетало, Анатолій Антоненко, Віталій Коробка, Іван Маслівець, Андрій Хоролець, Юрій Дінець.

Отже, жнива у розпалі. І хоча спеку подекуди змінюють дощі й похолодання, ми використовуємо кожну сприятливу хвилину для продовження робіт.

Юрій Сухоручко, обліковець

Події

Майкл Хорш: «У кожній машині ви можете чути биття мого серця»

Коли зустрічаються талановиті, небайдужі, захоплені власною справою люди, напевне, треба очікувати обміну глибокими думками, досвідом, а головне – новими ідеями і планами співробітництва.

Саме такою стала зустріч талановитого німецького винахідника, машинобудівника, фермера Майкла Хорша і Героя України, аграрія-новатора, зачинателя органічного виробництва в Україні Семена Антонця.

У минулому випуску газети ми вже повідомляли про те, що нещодавно відбувся візит засновника і генерального директора компанії «HORSCH GmbH» Майкла Хорша до ПП «Агроекологія». Утім, зустріч легенди світового сільськогосподарського машинобудування з легендою світового органічного землеробства заслуговує на те, щоб розповісти про неї детальніше. Отже, чим відомий гість нашого підприємства?

Доля Майкла Хорша досить цікава. Власне, на батьківщині, у Німеччині, його звуть Міхаелем. А Майкл – американський варіант цього імені, який, вочевидь, «прижився» завдяки міжнародному масштабу діяльності М. Хорша, що поширюється і на США. Наш гість – старший син у великій фермерській родині. Ніякої спеціальної вищої освіти він не отримав, тож його здобутки у сфері сучасної техніки та технологій стали можливими насамперед завдяки природному розуму і постійному самовдосконаленню. Становлення молодого чоловіка відбувалося в Німеччині у повоєнні десятиліття, коли більшість земель, придатних для сільського господарства, вже мала власників. Тож створити власне фермерське господарство тоді не вдалося, і Майкл почав будувати сільськогосподарську техніку. У його талант в цій галузі повірив батько, який і став першим замовником майбутнього успішного машинобудівника. Тоді для сімейної ферми Майкл зробив перші сівалки. Відбувалося це практично в кустарних умовах. Але з часом виробництво почало розширятися.

Звісно, у світі багато відомих потужних компаній, які виробляють чудову сільськогосподарську техніку, тому знайти свою нішу у цьому бізнесі нелегко. Та, попри конкуренцію, Майкл Хорш довів, що його машини й агрегати – одні з кращих. Тож зараз має вже п'ять заводів з виробництва сільськогосподарської техніки у Німеччині, США й Росії. А продає свою продукцію у багатьох країнах, в тому числі – й у нашій. Причому, техніку свою постійно вдосконалює, зважаючи на умови різних країн та побажання аграріїв, що в них працюють. Зокрема, таким чином з'явилася лінійка техніки спеціально для Східної Європи. Тим самим він підтверджує девіз своєї діяльності: «У кожній машині ви можете чути биття мого серця». Випускають на заводах Хорша багато різних машин та агрегатів – сівалки, культиватори, дискові борони, комплексні агрегати, оприскувачі тощо. Культиватор і комплексний агрегат, який заміняє водночас культиватор і дискову борону, є й у нашому господарстві.

Утім, фермерський син Міхаель, хоча й будує техніку, все ж залишився насамперед фермером і, разом із іншими членами своєї родини, господарює на землі. Зараз сім'я Хорш обробляє понад 20 тис. га на 15 фермах у різних країнах Європи. Господарювання в цілому – інтенсивне, але Майкл Хорш цікавиться й органічним землеробством, використовує ряд прийомів і техніку, які дозволяють зменшити шкоду для довкілля, зберегти ґрунт.

А ще пан Хорш чудово вміє доносити свої ідеї до інших. Тому в різних куточках світу проводить семінари, Дні поля, на яких представляє свою техніку, нові технології, розробки. На одному з таких семінарів в Україні ще 2002 року він познайомився із Семеном Свиридоновичем Антонцем. Німецького фермера і підприємця зацікавив досвід першого в нашій країні органічного господаря, його напрацювання в сфері ґрунтозахисного

Семен Антонець і Майкл Хорш

Фото Ганни Козельської (2 шт)

Майкл Хорш гідно оцінив екологічно чистий чорнозем «Агроекології»

землеробства, діяльність із удосконалення знарядь для безполицевого обробітку. У розмові із Семеном Свиридоновичем він пообіцяв приїхати в «Агроекологію», щоб особисто побачити господарство, ближче ознайомитися з унікальними технологіями. Однак тривалий час виконати обіцянку не виходило: життя Майкла Хорша розписане практично по годинах. У цьому розкладі – семінари, поїздки на власні машинобудівні й аграрні підприємства, а також у господарства, в яких працює техніка HORSCH, ознайомлення з передовим досвідом провідних компаній різних країн тощо. Але обіцянку свою пан Майкл не забув, та й бажання відвідати господарство Семена Антонця залишалося. Тож нарешті його вдалося втілити у життя.

До «Агроекології» Майкл Хорш приїхав із цілою делегацією своїх працівників і однодумців. Разом із ним підприємство відвідали: генеральний директор компанії «Хорш-Україна» Йоханнес Клют, керівник з продажу Сергій Осадчий, дилер компанії «Астра» Руслан Яковенко. Вони з нашим підприємством знайомі досить добре, адже тут працює техніка HORSCH. В «Агроекології» гостей зустрів її засновник, президент ГС «Полтавське товариство сільського господарства» Семен Антонець разом із керівництвом підприємства, доктором сільськогосподарських наук, професором Полтавської державної аграрної академії, головою вченої ради Товариства Віктором Писаренком, доцентом ПДАА Віктором Самородовим, іншими членами Товариства.

Семен Свиридонович запросив гостей на спільний об'їзд полів. Коли вирушали, було помітно, що Майкл Хорш не очікує побачити чогось незвичайного. Адже загалом він був знайомий із органічним виробництвом і раніше. Тож і часу на свій візит до «Агроекології» відводив небагато – лише три години. Проте, потрапивши на поля нашого підприємства, перестав стежити за часом і із цікавістю, що дедалі збільшувалася, оглядав все нові й нові органічні площі, фотографував їх. А стриманий вираз обличчя гостя змінився на емоції щирого захоплення. Було зрозуміло, що Майкл Хорш не очікував побачити такі великі площі – понад 6 тисяч га – в чудовому доглянутому стані, з великою кількістю сільськогосподарських культур. Адже за інтенсивного виробництва найчастіше висівають лише 2 культури, і якщо хтось вирощує 4 види рослин – це вже можна вважати досягненням. Тут же гостю показали справжнє біорізноманіття.

До речі, виявилося, що Майкл Хорш раніше не бачив еспарцету, який в «Агроекології» росте на великих площах. Оцінив він і розкішний вигляд озимої пшениці сорту Вільшана, виведеної в Полтавській державній аграрній академії. Зацікавив його й експеримент з вирощування сої без гербіцидів. Роздивляючись акуратні чисті рядки рослин, він розповів про одну зі своїх запатентованих ідей – створити агрегат, який зможе обробляти поля, в тому числі – й таких складних культур, як соя, зовсім без втручання людини у процес. Звісно, втілення цієї ідеї значно полегшить роботу аграріїв.

Продовження на 2 сторінці

Виставки

Депутатів Верховної Ради пригостили органічною їжею

Хтозна, чи споживають народні депутати України органічні продукти щодня, але 7 липня їх нагодували саме такими харчами. Та ще й практично на робочому місці. Серед представлених народним обранцям продуктів були й вироблені на нашому підприємстві.

Виставка продукції органічних сільськогосподарських виробників України «Organic made in Ukraine» відбулася у парламенті 7 липня. Організувала її Асоціація виробників органічної продукції «БІОЛан Україна» разом із виробниками і народними депутатами, за підтримки швейцарсько-українського проекту «Розвиток органічного ринку в Україні». Метою заходу було інформування народних обранців про новинки ринку органічних продуктів України, ознайомлення з українськими виробниками таких продуктів, презентація українського органічного кошика. А головне – організатори намагалися привернути увагу депутатів до органічної галузі напередодні розгляду у парламенті законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції». Адже вони мають знати, за що голосують.

Виставку розгорнули на третьому поверсі будинку Верховної Ради. Експоненти, які представляли 45 українських сертифікованих органічних компаній, розклали на відведених для них столах великий асортимент органічних продуктів. Тут були фрукти, овочі, ягоди, зелень, крупи, соки, молоко та молочна продукція, ковбаси, хліб, хлібобулочні вироби, печиво, мед, лікарські трави тощо. Ми також представили наші крупи й борошно.

Народних депутатів виставка зацікавила. Вони роздивлялися продукцію, дивувалися її широкому асортименту. Серед інших до нас підходив, наприклад, Олег Ляшко. «Краще нашого хліба та сала немає нічого», – висловив він свою думку про українське сільське господарство.

Думку Олега Ляшка, схоже, поділяють його колеги. Адже виставка була не просто показом продукції. Для депутатів влаштували ще й органічний ланч. Тож вони могли скуштувати органічну їжу. Цього дня у парламенті якраз відбувалося блокування трибуни, вирішувалися важливі питання подальшої роботи Верховної Ради, та значна частина депутатів віддала перевагу органічним продуктам. Тому скрізь у кулуарах можна було зустріти народних обранців із шматками органічного сала, бутербродами чи морозивом.

Як би там не було, а виставка таки привернула до себе увагу українських парламентарів. Тож є сподівання, що вони цілком свідомо голосуватимуть за законопроекти, пов'язані із органічною галуззю, сприятимуть її подальшому розвитку в нашій державі.

Олександр Фесенко, економіст

Перспективи

Смачна рікота й делікатесний камамбер – із молока наших корів

Екологічно чисте молоко – чудова сировина не тільки для дитячого харчування, а й для виробництва високоякісного сиру для гурманів. Упевнитися в цьому нещодавно можна було на кухні Міжнародного центру органічного землеробства.

Нашим підприємством, зокрема, розвиненим у нас сертифікованим органічним тваринництвом, зацікавився елітний столичний гастроном «Good Wine» компанії «Бюро Вин». У цьому магазині представлений дуже широкий асортимент алкогольних напоїв та продуктів з усього світу, в тому числі – й органічних. Крім того, тут є власне виробництво, де випікають хліб (в тому числі – і з органічного борошна, виробленого в нашому господарстві), роблять молочні, м'ясні продукти. Тому представники магазину запропонували нам спробувати зробити сир з нашого молока. Оскільки ми й самі думали над можливістю виготовлення такої продукції, вирішили провести експеримент разом із фахівцями «Good Wine».

Для того, щоб зварити сир, до нас приїхав шеф-кухар відділу молочних продуктів гастронома Дільшод Авазов із помічниками. Готувати вирішили кілька різновидів сиру. Шеф-кухар розповів, яке саме йому для цього потрібне молоко. Адже і у сироварінні, як у будь-якій справі, є свої тонкощі. Молоко для тих чи інших видів сиру повинно бути певної жирності, із визначеним вмістом білка тощо. Виявилося, що сировина з необхідними показниками в нас є на МТФ №5. Звідти й привезли молоко.

Фото Артура Кужілка

Приготування експериментального сиру із нашої сировини

Готували столичні кухарі рікоту, камамбер і моцарелу. Щоправда, моцарела цього разу не вийшла – гості не змогли справитися із незнайомим кухонним обладнанням. Зате рікота виявилась дуже вдалою. Її дегустацію влаштували відразу після приготування. Подачу зробили у двох варіантах – із екологічно чистими ягодами і духмяними травами, які виросли в садку центру органічного землеробства, а також із овочами. Всі присутні були одностайні: сир смачний, його не соромно запропонувати найприскіпливішим гурманам. Щодо камамберу, то цей сир, відповідно до технології, має ще достигнути. Тоді можна буде зробити висновки й про його смак.

Також пізніше ми передали наше молоко до «Good Wine» у Київ, де з нього зробили сир вже на власному обладнанні виробничого підрозділу гастроному. І знову виявилося, що з нашої сировини виходить чудова рікота. А партія камамберу в Києві також дозріває й чекає свого часу.

І нам, і кухарям «Good Wine», було б цікаво спробувати ще й інші рецепти приготування сиру. Такі експерименти зрештою допоможуть визначиться, для яких із цих рецептів найкраще підходить наша сировина. А після цього можна буде налагодити виробництво смачного органічного сиру.

Оксана Прокопенко

Події

Майкл Хорш: «У кожній машині ви можете чути биття мого серця»

Початок на 1 стор.

На полях «Агроекології», як і зазвичай, не було помітно засилля бур'янів чи шкідників. Тож гість узявся досліджувати землю. Він розкопував ґрунт, стискав у руках, нюхав, роздивлявся корінці рослин. І, звісно, як спеціаліст-аграрій, переконався, що в нашому господарстві насправді не застосовують ніяких хімічних засобів захисту рослин і мінеральних добрив. Про це свідчив і запах плісняви від землі, і структура ґрунту, і оптимальна вологість. Зацікавило гостя і широке застосування сидератів, і достатня кількість органічних добрив, якими підприємство забезпечують власні ферми. Так, йому показали майданчик, де лежать довжелезні кагати гною, який проходить підготовку до внесення в ґрунт. Майкл Хорш, дивлячись на це, зазначив, що в світі не вистачає органічних добрив. Тож, наприклад, німецьким фермерам доводиться купувати послід на птахофермах аж у сусідніх Нідерландах. Семен Свиридонович і українські науковці розповіли гостю, що дослідження ґрунту «Агроекології», які проводяться регулярно, свідчать про зростання його родючості завдяки запровадженій тут системі землеробства.

Звісно, побував Майкл Хорш і на машинному дворі ПП «Агроекологія». Поруч із технікою самого Хорша й інших провідних світових виробників, він побачив і кілька унікальних агрегатів, створених за ідеями Семена Антонця. Органічне землеробство має свої, специфічні, вимоги до ґрунтообробної техніки. Тому їхнє вивчення для втілення у нових зразках техніки, призначеної спеціально для органічного землеробства, було однією з головних причин візиту Майкла Хорша до «Агроекології». Семен Свиридонович Антонець поінформував його, які агрегати й робочі органи необхідні органічним підприємствам, поділився власними ідеями, показав побудовані відповідно до них експериментальні зразки техніки, розповів про співпрацю з Національною академією наук України та Національною академією аграрних наук. Зокрема, така техніка повинна мати можливості проводити дуже мілкий обробіток для того, щоб не вигортати рослини з корінням, а зрізати їх суворо на рівні кореневої шийки. Завдяки цьому рослини вже не відростають, їхнє коріння залишається в ґрунті, збагачуючи його органікою й поліпшуючи структуру. Надземна частина, в свою чергу, слугує мульчею і також перетворюється на органічне сидеральне добриво. Семен Свиридонович показав кілька експериментальних зразків такої техніки, в тому числі – й культиватор «Квант-12», побудований Інститутом механізації і електрифікації сільського господарства НААН, який уже пройшов стадії експериментів і випробувань, і готовий до серійного виробництва.

Фото Ганни Козельської

Учасники зустрічі біля Міжнародного центру органічного землеробства

Проте, крім самих агрегатів, дуже важливо мати відповідні робочі органи до них. Семен Свиридонович показав Майклу Хоршу експериментальні зразки культиваторних лап, над якими триває робота спільно з науковцями. Знаменитий аграрій розповів, що лапи повинні бути, по-перше, дуже гострими, щоб легко зупиняти ріст рослин. А, по-друге, вони мають бути довговічними. Тож зараз їхнє вдосконалення йде як шляхом пошуку оптимальної форми, так і кращих матеріалів. Майкл Хорш уважно вислухав пояснення Семена Антонця, його побажання до нової техніки, сфотографував експериментальні зразки.

Пізніше, під час обговорення об'їзду в затишній залі Міжнародного центру органічного землеробства, Майкл Хорш поділився з Семеном Антонцем своїм досвідом. Гість показав презентацію, в якій відображена його робота в сфері логістики й збереження ґрунтів на прикладі ферми в Чехії, яку він придбав лише кілька років тому. Виявляється, у своїх фермерських господарствах він давно не використовує колісну техніку під час робіт на полях. Сюди заїжджають машини тільки на гусеничному ходу. Адже гусениці чинять менший тиск на землю, ніж колеса. До того ж, по полях техніка рухається лише чітко визначеними «доріжками». Відсутність хаотичного руху машин дозволяє зберегти структуру ґрунту на більшій частині площ, запобігти його ущільненню, пошкодженню посівів. Лише завдяки цим прийомам вдається збільшити врожай приблизно на 20%.

А ще багато говорили на теми органічного виробництва, впливу екологічно чистої продукції на здоров'я людей. Майкл Хорш добре знайомий і зі світовими тенденціями у сфері здорового харчування. Так, він розповів про свою поїздку до Силіконової долини у США, де зосереджені провідні підприємства світу, що працюють у сфері високих технологій. Майкл Хорш відвідав там кілька компаній, де, зокрема, поцікавився й харчуванням співробітників. Виявилося, скрізь є кухні, де готують їжу для своїх працівників. І вся ця їжа – органічна. Причому, там досить мало продуктів тваринного походження: прихильники здорового харчування віддають перевагу не просто органічній їжі, а рослинній, особливо свіжим овочам, фруктам. Також під час поїздки Сполученими Штатами Майкл Хорш зустрічав чимало магазинів, які спеціалізуються на органічній продукції. Проте, там, як і в усьому світі, органічна продукція коштує дорожче звичайної. Майкл Хорш вважає, що так і має бути, і органічні ферми ніколи не витіснять повністю інтенсивні сільгосппідприємства. Адже, на його думку, органічні продукти насамперед – їжа для заможних людей, які можуть собі дозволити не лише споживати достатню кількість харчів, але й турбуватися, щоб вони були ще й здоровими, органічними. Проте, у світі дуже багато бідних людей, які не те що не думають, де купити органічні продукти, а взагалі не щодня мають можливість поїсти. Майкл Хорш вважає, що нагодувати цих людей можна лише виробляючи все більше сільськогосподарської продукції інтенсивними методами.

Зовсім іншої думки з цього приводу Семен Антонець: «Органічна їжа – це основа раціону кожної людини. І для цього, виходячи з досвіду нашого ПП «Агроекологія», є усі підстави». І дійсно, досвід підприємства доводить, що високі врожаї можна отримувати не застосовуючи ніякої «хімії». Тому й упевнений, що настане такий час, коли все людство зрозуміє переваги органічної їжі, навчиться її виробляти у великій кількості, і вона буде доступною для людей з різними статками.

Утім, ознайомившись з діяльністю ПП «Агроекологія» Майкл Хорш визнав, що досвід підприємства – дуже цінний. У книзі, де свої відгуки залишають гості підприємства, він написав: «Я вражений побаченим: чистими полями, здоровим ґрунтом…». Гість із Німеччини узагалі вважає українців кращими хліборобами світу. А тепер переконався, що і в органічному виробництві вони є лідерами. Пан Хорш зазначив, що, якщо в Україні є такі господарства як ПП «Агроекологія», то нашій країні вдасться не лише бути одним із провідних виробників сільськогосподарської продукції взагалі, але й збільшити виробництво в органічному сегменті. І це принесе користь як Україні, так і світу, який потребує дедалі більше органічної продукції.

…Час зустрічі плинув непомітно для її учасників. Замість запланованих трьох годин, Майкл Хорш пробув в «Агроекології» до вечора. Візит виявився плідним, цікавим і корисним для обох сторін. І є сподівання, що він стане корисним і для органічного виробництва в цілому завдяки подальшому вдосконаленню ґрунтообробної техніки відповідно до потреб цієї галузі.

Ганна Козельська

Громада

Об'єднання принесло позитивні зміни

Куйбишевська сільська рада – одна з тих одинадцяти сільських рад, які, сприйнявши ідею децентралізації, у минулому році увійшли до складу Шишацької об'єднаної громади.

Часто доводиться чути скептичні вислови про те, що об'єднання нічого хорошого не дало. Спочатку, дійсно, зрушення на краще не були помітні, але зараз ми із впевненістю можемо сказати, що позитив відчутний.

Так, на утримання об'єктів соціальної інфраструктури колишньої сільської ради, а тепер – Покровського старостату, станом на 10 липня 2016 року із бюджету об'єднаної громади виділено 779,7 тис. грн. Із них на утримання школи – 358,3 тис. грн., дитячого садка – 268,8 тис. грн. Зазначені видатки дають можливість забезпечити функціонування закладів освіти на належному рівні.

На поточний ремонт вуличного освітлення виділено 67,9 тис. грн., на ремонт будинку культури – 47 тис. грн., на поточний ремонт доріг – 32,9 тис. грн.

Відчутну допомогу надає створене в Шишацькій громаді комунальне підприємство «Техкомунбуд». Взимку розчищали сніг, наразі обкошують дороги. Навесні бригада цього підприємства окультурила територію біля дитячого садочка. А 7 липня 2016 року цілий день працювала і техніка підприємства, і бригада людей. Було зроблено чимало. Впорядкована зона відпочинку біля Псла, полагоджена дорога до нього. Проведена розчистка узбіччя дороги від порослі дерев у селі Малий Перевіз. На совість потрудилися пильщики – Вадим Загута та Юрій Денисенко, підсобні робітники – Андрій Мєлєхов, Юрій Книш, Олег Устименко, екскаваторник Петро Малик, тракторист Петро Боровий, водії Михайло Рубель та Олександр Власенко на чолі з їхнім бригадиром Іваном Батраком та інспектором з благоустрою Володимиром Кулішем.

До доброї справи долучилися і місцеві небайдужі жителі: Віталій Діденко, Владислав Похвалений, Едуард Корнієнко, Юрій Клочко, Віталій Курінний, В'ячеслав Даценко, Руслан Лисечко, Ольга Похвалена, Лариса Колотай, Світлана Демочко, Артем та Анастасія Горбонос, Вадим Колотай. Старостат щиро вдячний всім причетним.

21 липня 2016 року розпочато поточний ремонт доріг старостату. Роботу проводить ТОВ «ДРСУ Полтава».

В подальшому, ми впевнені, будуть реалізовані всі пункти плану соціально-економічного розвитку нашої громади. Для цього всім нам, населенню необхідно працювати злагоджено та дружньо.

Галина Клочко, в. о. старости Покровського старостату

***ВІД РЕДАКЦІЇ.** ПП «Агроекологія» є найбільшим платником податків на території Покровського старостату. Вже за перше півріччя 2016 року підприємство перерахувало по Покровському старостату до бюджету 1 млн. 495 тис. грн. У 2015 році по Куйбишевській сільській раді/старостату було перераховано податків на суму 3 млн. 47 тис. грн., в тому числі до місцевого бюджету – 396 тис. грн., що у 3,7 разу більше, ніж у 2014 році. Таким чином, ефективний розвиток підприємства, сумлінна праця кожного працівника «Агроекології» служить на благо громади та всієї держави.*

Право

Суперечки за межу: час діяти за законом

Неприємний інцидент нещодавно стався на землях, які орендує ПП «Агроекологія» в Зіньківському районі. Була тут і суперечка, і самовільні дії на полі, і участь правоохоронців… І крапку у справі не поставлено досі. Хоча, якщо б усі сторони конфлікту діяли суворо в рамках закону, вирішити спірні питання можна було набагато швидше і спокійніше.

Дамаська спадщина

Почалося все з того, що громадяни Г.В. Крамар, В.І. Кірдеєва отримали у спадок земельні паї в Зіньківському районі, неподалік села Дамаска (В.І. Кірдеєва – прийняла спадщину 14.07.2015 р., Г.В. Крамар - 17.09.2012 р). На той час ці паї перебували в оренді у ПП «Агроекологія» (засновник підприємства – Семен Антонець, генеральний директор – Гліб Лук'яненко). Підприємство використовувало ці землі для ведення органічного землеробства й отримання екологічно чистої продукції. З попередніми власниками землі – В.Д. Кірдеєвим і В.М. Крамарем у 2008 році були укладені та зареєстровані договори оренди землі. Проте, спадкоємці вирішили розпорядитися паями по-іншому, тому звернулися до керівництва ПП «Агроекологія» з проханням про розірвання договорів оренди, аргументуючи тим, що, наприклад, громадянка В.І. Кірдеєва хоче самостійно обробляти землю, яка їй належить. Підприємство, чесно виконуючи всі взяті на себе зобов'язання щодо оренди землі, не бачило причин дострокового розірвання договорів оренди. Спадкоємці звернулися із відповідними позовами до суду, який виніс рішення на їхню користь – по Г.В. Крамар – 13.04.2016 р, по В.І. Кірдеєвій – 31.03.2016 р. Доки вище зазначені рішення набрали законної сили та виготовлялась технічна документація, власникам паїв було запропоновано провести обмін на рівноцінні ділянки, які ще не були оброблені ПП « Агроекологія».

Утім, з якоїсь причини власники не стали господарювати на своїх полях самостійно, а передали їх в оренду фермерському господарству «Дамаска Агро». Керівник Олег Бровко був готовий у будь-яку мить розпочати обробіток цих земель. Але в попереднього орендаря, ПП «Агроекологія», на той час спірні площі були засіяні восени озимою пшеницею. Тож новому орендареві запропонували дочекатися, поки врожай, який є власністю ПП «Агроекологія» був би зібраний.

Проте, пан Бровко захотів вирішити питання швидше. Ще в травні нинішнього року, не попередивши керівництво ПП «Агроекологія», він встановив межі паїв. Працівники підприємства побачили на полі кілки, які незрозуміло звідки взялися і заважали проводити технологічні операції з догляду за посівами. Підтвердження того, що вони були встановлені сусідом-фермером, з'явилося лише нещодавно, у листі О.І. Бровка, надрукованого в газеті «Голос Зіньківщини». У листі він сам пише, що встановлював «межові знаки» 16 травня.

Не та земля

До обробітку орендованих ним паїв Олег Бровко вирішив приступити 23 червня. Цього дня, знов таки несподівано, не отримавши жодного попередження, працівники ПП «Агроекологія» виявили на полі, де закінчилась заготівля зеленої маси люцерни з пшеницею на сінаж, цілу групу людей і чужу техніку. Виникла підозра, що відбувається самозахоплення землі. На тому місці, де відбувалися події, передбачалося, що люцерна відросте й підприємство зможе отримати принаймні ще один укіс. Але на поле заїхали дві вантажівки й легковик за кермом якого знаходився Олег Бровко, який заявив, що збирається на орендованих в громадян В. І. Кірдеєвої й Г. В. Крамар паях проводити сільськогосподарські роботи – обробляти землю й сіяти сою.

Далі конфлікт почав швидко набирати обертів. На поле прибули представники керівництва, юридичної служби й служби охорони «Агроекології», до О.І. Бровка приєдналися його дружина, дільничний поліцейський і співробітники районної поліції. Правоохоронців викликали й працівники ПП «Агроекологія». Служба охорони підприємства заблокувала техніку фермера, щоб він не зміг знищити люцерну, залишену для отримання другого укосу зеленої маси. Представники підприємства доводили О.І. Бровку, що він порушив порядок винесення меж земельних ділянок в натурі, не повідомивши про це суміжного землекористувача – ПП «Агроекологія». Фермер доводив протилежне. За його словами, він зробив повідомлення про це в районній газеті. Законодавство, дійсно, передбачає такий варіант інформування, але його використовують лише в тому випадку, коли невідоме місце знаходження особи, якій призначена інформація, і повідомити її по-іншому немає можливості. Очевидно, що в даному випадку не було ніяких перешкод для того, щоб надіслати повідомлення, наприклад, рекомендованим листом чи привезти особисто й зареєструвати у встановленому порядку в секретаря підприємства.

Якби пан Бровко вчинив згідно із законодавством, йому, напевне, не довелося б навіть виїжджати на це поле, виводити сюди техніку. Адже набагато раніше з'ясувалося б, що на цьому полі… немає орендованої фермерським господарством землі. Фахівці, які проводили роботи з винесення меж земельних ділянок в натуру (на місцевість), зробили неприпустиму помилку – паї громадян В.І. Кірдеєвої й Г.В. Крамар розташовані в іншому місці.

Пану О.Бровку, було аргументовано, з посиланням на норми чинного законодавства України, доведено, що задля захисту порушених, на його думку, прав треба дотримуватись законної процедури виконання судових рішень, а також дотримуватись порядку прийому-передачі земельних ділянок як у зв'язку з припиненням договорів оренди землі, так і у зв'язку з їх укладанням (див. ст. 34 Закону України «Про оренду землі» http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/161-14).

24 червня 2016 року керівник ФГ «Дамаска Агро» О.І. Бровко особисто та публічно визнав у присутності працівників поліції помилковість своїх дій у вигляді захоплення чужої земельної ділянки, знищенні посівів та на законних підставах власними силами прибрав з ділянок, орендованих ПП «Агроекологія», належну ФГ «Дамаска Агро» техніку.

Здавалося б, у конфлікті можна поставити крапку й розпочати вирішувати спірне питання наново, і тепер – суворо в рамках закону. Ще на початку конфлікту ПП «Агроекологія» зробило кроки в цьому напрямку, запропонувавши О.І. Бровку обміняти ці ділянки на інші, рівноцінні, але ближче до основного масиву земель «Дамаска Агро», одразу після збирання ранніх зернових. Проте фермер від цих пропозицій відмовився. Більше того, виніс конфлікт на загал, написавши листа в газету «Голос Зіньківщини» (№51 (9129) від 28 червня 2016 р.).

Про «мордоворотів» і «свавілля»

Не будемо повністю переповідати листа. Зводиться він до того, що «Дамаска Агро» має документи на паї громадян В.І. Кірдеєвої й Г.В. Крамар, але обробляти їх не може, бо цьому перешкоджає «Агроекологія». При цьому пан Бровко використовує, м'яко кажучи, сумнівні аргументи. Зокрема, посилається на документи, в яких вказане неправильне місце розташування паїв. Або, наприклад, пише: «Зараз техніка фермерського господарства оточена на полі…». Нагадаємо – газета вийшла 28 червня, а техніка була розблокована 24 червня.

Про вислови, використані в листі, годі й казати. Чого вартий лише заголовок, під яким він надрукований у газеті: «Допоможіть зупинити свавілля керівництва ПП «Агроекологія». Цікаво, це пан Бровко сам вигадав, чи таким заголовком «прикрасили» публікацію вже в редакції газети? Або таке речення: «Були пригнані мордоворот з приватної охоронної фірми «Явір» і підприємства «Агроекологія». Чесні працівники, яких тут обізвали «мордоворотами», прочитали листа й ображаються на те, що їх так назвали. Та й на слово «пригнані» – теж. А згадане в заголовку і у самому листі керівництво ПП «Агроекологія» вважає, що ця публікація шкодить діловій репутації підприємства. Отже, залишає за собою право відповідно відреагувати на неї.

Як, до речі, й на інші факти, які мали місце під час конфлікту, – порушення порядку винесення меж земельних ділянок в натуру, пошкодження землі й посівів технікою, професійну некомпетентність фахівців із землеустрою тощо. ПП «Агроекологія» вже звернулося за захистом своїх прав щодо завданої шкоди в органи внутрішніх справ. Крім того, до кваліфікаційної комісії при Держгеокадастрі України подано скаргу на спеціалістів органу із землеустрою.

…Якщо ж повернутися до теми добросусідства, то нині цей термін має не лише морально-етичне, але й правове значення. У Земельному кодексі України 17-та глава має саме таку назву – «Добросусідство» і визначає, якими мають бути взаємовідносини власників і користувачів сусідніх земельних ділянок. Зокрема, у пункті 3 статті 103 зазначено: «Власники та землекористувачі земельних ділянок зобов'язані співпрацювати при вчиненні дій, спрямованих на забезпечення прав на землю кожного з них...». То, може, вже час починати жити за законом?

Галина Озерська

Сторінки історії

«Як необхідно діяти, щоб здобути шукане щастя»

Влітку 1896 року в Полтаві почав видаватися журнал з питань сільського господарства, промисловості, кооперації і торгівлі – «Хуторянин». Його започаткувало Полтавське сільськогосподарське товариство з метою поширення хліборобських знань. Знадобилося багато праці і наполегливості його членам, щоб створити і поставити на ноги це унікальне, не тільки у професійному, але і в історико-географічному вимірі видання. Тож відмічаючи 120-річчая від дня появи в світ журналу, маємо згадати історію його виникнення та головних творців.

12 лютого 1896 року на засіданні Полтавського товариства сільського господарства була заслухана доповідь «Про необхідність видання товариством особливого періодичного органу у вигляді невеликої щотижневої сільськогосподарської газети», яка служила б, по-перше, засобом розповсюдження сільськогосподарських знань серед місцевого землеробського населення, а також засобом обміну спостереженнями і досвідом; по-друге, подавала своєчасно зведення про дії і заходи уряду, земств та інших установ на користь землеробської промисловості. І, нарешті, служила б засобом обміну думками між місцевими сільськогосподарськими товариствами.

У першому номері «Хуторянина» говорилося: «Тисячолітній досвід і агрономічна наука вчать землероба, як необхідно діяти, щоб здобути шукане щастя і уникнути нещастя. Ось чому ми і поставили головним завданням «Хуторянина» розповсюдження сільськогосподарських знань, здобутих досвідом і наукою».

ХУТОРЯНИНЪ
Органъ Полтавскаго Общества Сельскаго Хозяйства. Годъ первый.
23-го Мая № 1. 1896 года.
Открыта подписка на „ХУТОРЯНИНЪ"
Губернская сельско-хозяйственная и кустарная ВЫСТАВКА въ г. Кременчугѣ съ 1-го по 20-е Сентября 1896 г.

Перший номер «Хуторянина»

Засновником і першим редактором журналу був Дмитро Костьович Квітка – тодішній президент Полтавського сільськогосподарського товариства. За ним змінилося ще п'ять редакторів. Всі вони кревно дбали про своє дітище, і воно з кожним роком ставало все відомішим та цікавішим. З приходом до керівництва часописом А. П. Шимкова змінився стиль та характер діяльності редакції. З вузько адміністративних вони стали колегіальними, адже було створено досить потужний та високопрофесійний редакційний комітет, до якого входили такі знакові фахівці, як В. М. Бортькевич, В. Я. Дем'янко, В. М. Дяков, Я. К. Імшенецький, В. С. Кіяницин, Ю. Ю. Соколовський, С. Ф. Третьяков та інші достойники. Крім того, з'явилась посада секретаря редакції. Її обійняв Дмитро Йосипович Ярошевич, дуже колоритна, цілеспрямована та професійна особистість не тільки Полтавского, а й загальноукраїнського рівня.

За скромною, навіть дещо патріархально-периферійною назвою стояв досить високий науково-публіцистичний рівень видання. Тому й сьогодні журнал привертає увагу істориків, аграріїв, краєзнавців, науковців та практиків. І нині, гортаючи його сторінки, можна довідатися багато цікавого, корисного, навіть повчального та застережливого.

У перший рік вийшло всього 29 номерів. Згодом цей ілюстрований часопис мав обсяг близько 2 друкованих аркушів, щорічно виходило 52 його номери, накладом понад 10 тис. примірників. По тих часах це був величезний тираж, адже журнал передплачували не тільки на території сучасної України, а ще й у 14 країнах світу, серед яких був навіть Китай. У всіх цих країнах передплатники 21 рік зачитувалась цим полтавським часописом.

При журналі діяло видавництво «Календарь«Хуторянина». З 1909 р. у ньому почали виходити збірники сільськогосподарських статей під назвою «Календарь «Хуторянина». Його перший наклад дорівнював 10 тис. примірників. Останній 9-й номер опубліковано в 1917р. У «Календарі» друкувались статті не тільки вітчизняних науковців, а й переклади робіт їхніх іноземних колег. Деякі матеріали мали краєзнавчий характер. Це, зокрема, стаття Григорія Коваленка про могилу Т. Г. Шевченка (випуск 1911 р.) та Т. В. Зенченка про переселення полтавських селян до Сибіру (випуск за 1912 р.). Згадані статті не втратили свого значення й сьогодні, як наведеними фактами, так і ілюстративним матеріалом. Його видання були настільними у кожній хліборобській родині. Вони мали великий попит, так само, як плакати, які друкувала редакція. Адже тут побачили світ такі аграрні раритети, як «Основи розумного землеробства» А. Модестова та серія плакатів «Як підвищити врожайність озимих» Б. Овсянникова.

Кожного року, до 1917 включно, у видавництві виходило багато популярної літератури як полтавських авторів, так і авторів із інших міст. Здебільшого вони пропонували невеличкі брошури, але були і дуже цікаві наукові праці. Серед останніх слід згадати монографію М. В. Курдюмова про головних шкідників зернових культур Середньої та Південної Росії. Видана 1913 р., ця книга стала настільною для кожного дослідника-ентомолога. Нею і сьогодні користуються науковці різних країн.

Дуже цікаву інформацію читачі одержували з таких додатків, як «Ціни на ярмарках Полтавської губернії» та щомісячника «Ціни на продукти сільського господарства в Полтавській губернії». Всі вони мають моніторингове значення адже необхідні для об'єктивного історичного аналізу подій минувшини у їх співставленні з сучасністю.

Не дивно, що за таку плідну працю редакцію декілька разів нагороджували золотими медалями престижних сільгоспвиставок Росії.

Матеріали з «Хуторянина» знали і цитували в своїх наукових працях та виступах корифеї світової аграрної науки, зокрема В. І .Вернадський, В. Р. Вільямс, А. Е. Зайкевич, О. О. Ізмаїльський, Є. В. Оппоков, Д. М. Прянишников, Л. П. Симиренко, С. Л. Франкфурт, М. П. Червинський.

В журналі «Хуторянин» були надруковані знамениті новаторські лекції фундатора наукового ґрунтознавства професора В. В. Докучаєва, прочитані у Полтаві в червні 1900 р. в залі Полтавського губернського земства. Тоді Василь Васильович виголосив шість лекцій із нової науки про ґрунти, під його керівництвом були також здійснені екскурсії на Полтавське дослідне поле. Через рік всі ці матеріали були видані окремою книжкою як додаток до журналу, який безкоштовно надсилали передплатникам. Сьогодні це класичні неперевершені праці про природу Полтавщини.

І це ще не все. Полтавці мають пишатись тим, що саме на сторінках «Хуторянина» побачили світ перші наукові праці майбутніх всесвітньо відомих вчених, академіків М. І. Вавилова та О. Н. Соколовського. Та хіба тільки їх…

Вчитуєшся в пожовклі сторінки «Хуторянина» і знаходиш нові цікаві факти, прізвища, які торкаються історії не тільки аграрної діяльності Полтавщини, а й її культурного життя будь якого виміру, від гончарних промислів до того, про що писали полтавські газети. А скільки ще загубилося їх в глибині десятиріч, і тому вважали б доцільним на честь 120-річного ювілею видати бібліографічний путівник «Хуторянина». Це була б напрочуд корисна та своєчасна справа. Адже навіть на Полтавщині не зберігся повний комплект всіх номерів видання.

Сподіваємось на підтримку у цій справі відновленого у вересні 2015 року Полтавського товариства сільського господарства, яке очолив всесвітньо відомий аграрій Герой України С. С. Антонець. Адже видання такого журналу – це відродження кращих перевірених віковою історією традицій нашого краю.

Віктор Самородов,
доцент Полтавської державної аграрної академії,
член Полтавського товариства сільського господарства

27 липня – день народження В. Г. Короленка

Короленковій дачі подарують родовід письменника

Настали Короленківські дні, і знову є привід дивуватися, наскільки і в наш час постать Володимира Галактіоновича Короленка продовжує притягувати до себе діячів найрізноманітніших сфер – письменників, журналістів, поетів, видавців, істориків… Нещодавно до людей, яких об'єднав Короленко, приєднався полтавець, котрий має рідкісне й незвичайне захоплення – дослідження родоводів відомих особистостей.

Володимир Тарасов працював економістом. Ця професія вимагає скрупульозності, посидючості, логічного мислення. Всі ці якості стали у пригоді Володимиру Олександровичу й тоді, коли він вийшов на пенсію. Адже тепер він отримав можливість присвятити весь вільний час улюбленому хобі – історії. А саме – одному із найскладніших її розділів, генеалогії, тобто вивченню походження відомих людей, складанню їхніх родоводів. І труднощі тут пов'язані не лише з тим, що під час цієї праці необхідно перегорнути велику кількість літератури, архівних документів, а ще й із відсутністю таких матеріалів за певні періоди. Отже, збирати відомості іноді доводиться по крихтах.

- Я досліджую родоводи громадян, які мешкали у Полтаві й Полтавській області, та залишили свій слід в історії, - розповідає Володимир Олександрович. – Але у Полтаві майже не збереглися метричні книги, тому розшукати відомості про людей, які жили у XVIII, XIX, на початку XX століття дуже важко, іноді – практично неможливо. Метричні книги, в яких були відомості про народження, хрещення, вінчання й смерть громадян, знищували у часи встановлення радянської влади, Громадянської і Другої світової воєн. Лише невелика частина цих документів постраждала під час пожеж, бойових дій. Більшість була знищена цілеспрямовано, адже в ті буремні часи люди часто приховували своє походження. Вони виїжджали з рідних місць, навіть змінювали прізвища, щоб не потрапити до категорії «ворогів народу» через народження у дворянській, священицькій або «куркульській» родині. Щоб приховати ці зміни, і знищували документи. Причому, насамперед це відбувалося саме у центральній частині Росії, в Україні, – там, де вогонь революцій і воєн палав найбільше. А у сільських приходах російської глибинки, наприклад, я бачив метричні книги, які збереглися з 1700 року. Тому зараз метричні книги, що все ж залишилися у наших місцях, дуже цінують архівісти й історики.

Тож, коли Володимиру Тарасову таки вдається попрацювати з метричними книгами, він вважає це великою удачею. Але є й інші джерела отримання інформації. Серед них цінними є різні довідники, які видавали в дореволюційні часи. Наприклад, Пам'ятні книги, які виходили щороку. В них містяться дані про будинки міста, їхніх власників, телефонні номери, різні заклади тощо. Володимир Олександрович показує ще одне цінне видання – «Список дворян, внесених у дворянські родословні книги Полтавської губернії за 1802 – 1907 р.». Є й інші подібні книги, а також роботи визнаних фахівців із генеалогії. Використовує дослідник і інформацію, розміщену на деяких інтернет-ресурсах, підтримує зв'язок із музеями, колекціонерами. При цьому, ніколи не користується неперевіреними даними.

– Всю інформацію піддаю сумніву, - говорить він. – Ретельно перевіряю роки народження, смерті, щоб усе було логічно, щоб нічого не переплутати.

Дослідник наводить приклад, коли в ряді поколінь одного роду всіх чоловіки мали одне й те саме ім'я та по-батькові. У таких випадках важко розібратися, хто кому приходиться батьком, сином чи внуком. Тож, для чіткішої ідентифікації, доводиться шукати якнайбільше відомостей про службу, родичів по материнській лінії, дружин тощо. Також В. Тарасов дає складені ним родоводи на перевірку колегам, які можуть знати якісь інші деталі. Ті, в свою чергу, свій доробок надсилають для перегляду полтавському досліднику.

Праця Володимира Тарасова цікава не лише для краєзнавців чи колекціонерів. Зараз все більше людей цікавляться власним «корінням», історією своєї родини. Особливо це стосується нащадків дворянських родів. Тож вони звертаються до спеціаліста по генеалогії за консультаціями або з проханням скласти родовід. Авторитет дослідника у цій царині є визнаним: він – віце-предводитель Полтавського дворянського зібрання – сучасної організації, яка об'єднує нащадків дворянських родів Полтавщини. І до кола його обов'язків в організації входить якраз вивчення родоводів, побудова генеалогічних схем.

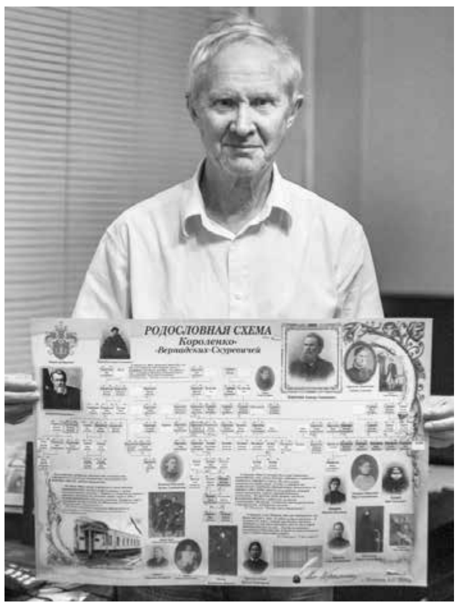

Фото Ганни Козельської

В. Тарасов з родоводом В. Короленка

Ця робота подекуди приводить до несподіваних відкриттів. Так було і під час опрацювання родоводу знаменитого науковця Володимира Вернадського. Коли починав над ним працювати, не знав, що В.Вернадський і В.Короленко – троюрідні брати. Про це дізнався у Полтавському краєзнавчому музеї, прийшовши туди за консультацією щодо походження вченого. У цьому музеї багато матеріалів, що стосуються життя й діяльності Володимира Вернадського, створений фонд вченого, який налічує понад тисячу одиниць документів, речей, зразків ґрунтів тощо. Свого часу співробітники музею працювали й над родоводом вченого, торкнувшись і тієї його гілки, яка приводить до іншої видатної особистості – письменника-гуманіста Володимира Короленка. Велику роботу в цьому напрямку провела завідуюча природничим відділом музею Світлана Кигим.

Володимир Тарасов вирішив продовжити цю роботу, більше заглибившись у Короленківську генеалогію. Тож упорядкував відомості й розмістив на генеалогічному древі імена й прізвища великої кількості родичів Володимира Галактіоновича. Разом із великим знавцем історії й родини Короленка – науковим співробітником Полтавського літературно-меморіального музею письменника Людмилою Ольховською працював з фондами цього закладу. Завдяки цій співпраці вдалося, зокрема, розшукати фотографії племінників В. Короленка, які раніше не публікувалися.

Результатом роботи стала нова родословна схема родини Короленків – Вернадських – Скуревичей – повніша й ширша. Є тут і нащадки Короленка, які живі й зараз. Дослідник говорить, що постарався зробити схему зрозумілою для тих, хто цікавитиметься цією родиною, в тому числі й для тих, хто не має спеціальних знань із генеалогії. У ній багато фотографій, а крім того – ще й цитат із книги В. Короленка «Історія мого сучасника». Людмила Ольховська добре знає творчість Володимира Короленка. Вона й запропонувала проілюструвати генеалогічне древо словами самого письменника про його родичів. Тож схема вийшла не сухою, як це зазвичай буває з подібними матеріалами, а живою, пізнавальною.

Родовід не залишиться припадати пилом десь у паперах дослідника. Нещодавно схема була видана поліграфічним методом, щоб із нею могло ознайомитися якнайбільше людей. Родовід презентували у музеї Короленка в Полтаві під час святкування 163-ї річниці з дня народження письменника. Примірники схеми будуть передані музеям. Отримає родовід письменника і Короленкова дача. Після цього відвідувачі дачі зможуть ознайомитися з історією його родини у музейній кімнаті будиночка в Хатках.

Ганна Козельська

«АГРО-ЕКО» – науково-виробниче видання ПП «Агроекологія»
Зареєстровано управлянням у справах преси та інформації облдержадміністрації 25.08.2003 р. Св. ПЛ 596

ЗАСНОВНИК: Приватне підприємство "Агроекологія"
ВИДАВЕЦЬ: Приватне підприємство "Агроекологія"

ШЕФ-РЕДАКТОР: С.С. Антонець
ВІДПОВІДАЛЬНА ЗА ВИПУСК: Г. А. Козельська

РЕДКОЛЕГІЯ: А.С. Антонець, В.М. Самородов, К.І. Ярченко, Ю.Д. Лега.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 38013, Шишацький район, с. Михайлики, вул. Леніна, 26 тел. (05352) 9-78-59, 9-76-36. Газета виходить двічі на місяць. Наклад: 1300 екз.

ВІДДРУКОВАНО у ТОВ «Видавництво «Миргород» Зам. № Розповсюджується безкоштовно.